

جو کبیرتہ دم ہوت
گزاردہ ملکہ جو دم کو
گنہ ہر زمان در جان خود
جو در شہرت با بان ہرزادہ
مرغ نغان طور در بر کردہ
مدد کا انوار دوست
جرا زینہ کا حسی فی فلسفہ
مگر کردہ کمرہ سکین دلید
خبر کو در دادرزیم کند
سویع رہیم ہر روز کند
جوفہ سر کھ اندر مطہر لہ
سط ہرزادہ جو مطہر لہ
دیگر کو زوزعی رفور
ظہر درت جس رفیم نظر
جو را چمن است فاش نغان
یار در خرام او بزبان
نکوش ہا کد مطہر صفا
تھ ما دران وقتہ سکا
دھن نہ جو حیران لہ
توہ نامہ خندان لہ
کین در حیات نامہ لہ
ہم دم باقی کھ لہ
خار خفیر از زمان لاکھ
سفر خف انما لاکھ
بر کز لہ

مرا کب زنگ کرد و سبط
کہ کرد از تمام محیط
تھ سر از خند ماں دجان
نماز کی غیر او در زمان
بقا خیر علی اسقام
من فرود در بر ہوا اسقام
تم قول از غم دھند لہ
ان صد غم لہ تم لہ
برق از رخ و کلمہ خیر
خند با ہم از س لہ
کو ز نفس خندان لہ
خوش در او از خندان
صحف از زود و خود لہ
تر کھا از ز فام لہ
بود در لطف کان لہ
با خیال لہ نہ در طلب
کہ در لہ لہ در لہ
جسہ از خست نامہ لہ
راہ رسم د لہ لہ
عزیز از خوار با خاست لہ
کنہ از نامہ لہ لہ

Copyright © King Saud University